

om dette Punkt fandt Sted mellem Rigsdagens tvende Afdelinger. Jeg kan derfor ikke have det Mindste imod den foreliggende nye § 16; det er vel fuldkommen rigtigt, saaledes som udtalt, at der frembyder sig en vis formel Inkorrekthed med Hensyn til Slutningsbestemmelsen, da det, der saaledes er bevilget til bestemte Loves Udførelse og under Henvisning til bestemte Conti, er bevilget uden Opgivelse af de tilsvarende Summer, hvilken Mangel skal søges afhjulpen ved saa snart som mulig at optage Beløbene paa en Tillægsbevilling. Man kan ganske vist indvende derimod, at paa denne Maade bevilges de samme Udgifter to Gange, men jeg troer dog ikke, at denne Ulempe vil have nogen egentlig Betydning, da det dog ikke praktisk kan give Anledning til Misforstaaelser eller Uværdigheder, hvad selve det finansielle Resultat angaaer, hvilket jo Enhver under de paagjældende Loves Behandling vil kunne gjøre sig Rede for, da den finansielle Betydning med Hensyn til de Love, der have en saadan, saavel i Præmisserne som ved Behandlingen fra Regjeringens Side er fremhævet i de størst mulige Details; dog vil dette naturligvis fremtræde med større Klarhed paa Tillægsbevillingen, der vil fremkomme saa tidlig som mulig, efterat vedkommende Love ere traadte i Virksomhed. Jeg skalde ikke omtale et meget ubetydeligt Punkt, der indeholdes i Udvalgets Endringsforslag til A b 1, dersom ikke et Medlem af Udvalget, der er Mindretallet i dette Punkt, havde inddraget det under Discussionen. Det er allerede af den ærede Ordfører blevet anført, at det Afdrag, som den paagjældende Amtmand skalde give for Embedsjorden, oprindeligt af Ministeriet var fastsat til 400 Rd.; men at det ved 2den Behandling blev forhøjet til 600 Rd. Allerede da viste dette sig imidlertid at være mindre rigtigt, da det under Forhandlingen blev temmelig klart oplyst, at den virkelige Indtægt af Jorden kun er ca. 500 Rd. Det er imidlertid senere blevet oplyst, at Amtmanden har tiltraadt sit Embede under den Overenskomst, at han for Embedsjorden skalde svare 480 Rd., hvad der er den fulde Rente af den Sum, hvorfor den i sin Tid er bleven kjøbt, og jeg troer derfor, at han har et ligfremt Retsskrav paa, at dette Forhold opret-

holdes for hans Tjenestetid. Det ærede Mindretal har derimod gjort gjældende, at Amtmanden tidligere har været underkastet den Forpligtelse at vedligeholde Embedsboligen; der er imidlertid nu for denne Embedsmand som for Andre i tilsvarende Stillinger gjort den Forandring, at han nu skal have fri Bolig, som ikke var Tilfældet før, men det er saa langt fra, at han drager nogen Fordeel af Forfjællingen imellem de to forskellige Systemer, at han endog er mindre heldig stillet, idet han, naar jeg undtager Vedligeholdelsen af Gaarden, betaler i Leie et ligesaa stort Beløb som det, han havde Ret til, før han fik Friholig; jeg troer derfor, at der vil være Tvivl til at gaae ind paa Forslaget om at forhøje Summen med 120 Rd., hvorved det rette Forhold vil blive tilveiebragt. Hvad den Post angaaer, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet skalde udgaa, nemlig med Hensyn til de ved anden Behandling bevilgede 4,000 Rd. som Tilskud til Industriindstillinger eller til tekniske Skoler i de enkelte Kjøbstæder, da skal jeg ganske henholde mig til, hvad jeg har anført, da det oprindelige Forslag fremkom. Jeg fremhævede dengang det Betænkelige ved overhovedet at fremkomme med nye Forslag til Finantsloven om sørgede Bevillinger ud over det, Regjeringen har forbrødt, og jeg udtalte tillige, at jeg ikke havde stor Tro til, at betydelige Resultater vilde kunne opnaaes ved en saadan Bevilling; men paa den anden Side erklærede jeg ogsaa, at jeg ikke fandt Anledning til at modsætte mig Forslaget; jeg nærer fremdeles det Haab, at naar Regjeringen bestemmer modsætter sig at optage saadanne Forslag paa Finantsloven, Thinget da vil understøtte Regjeringen, ligesom jeg ogsaa formener, at Thingets Betænkelighed ved at gaae ind paa slige Forslag maa svækkes, naar den paagjældende Minister erklærer at ville modtage Summen, ifald den bevilges. Jeg skal saaledes ganske henholde mig til, hvad jeg tidligere har ytret, og fremdeles ikke have noget imod, at denne Udgift opføres paa Finantsloven. — Jeg kommer nu til et Punkt, der efter min Overbeviisning er af meget stor Betydning, nemlig den Maade, paa hvilken Udvalget har stillet sig med Hensyn til Udgiften til Stutteriet. Jeg skal ikke